

ΝΙΟΣ

νιος, νια, νιο, επίθ. [<αρχ. νέος], ο νέος, ο νεαρός, το παλικάρι: «όταν ήμουν νιος, δούλευα σαν το σκυλί». (Λαϊκό τραγούδι: *όταν θες να παντρευτώ, άκου μάνα μ' να σου πω. Δεν τον θέλω εγώ το νιο, μάνα μου, να σε χαρώ // μπρος απ' τις άσπρες τις αυλές οι γριές και οι νίες για τον έρωτα μιλούν κι όλοι σ' αυτή τη γειτονιά τη μικρή γειτονιά μέρα νύχτα τραγουδούν*). Υποκορ. **νιούτσικος, -η κ. -ια, -ο**. (Λαϊκό τραγούδι: *και τα νιούτσικα καράβια βλέπουν και δακρύζουνε κι έχουμε γερτά τα ξάρτια όταν αρμενίζουμε*).

- νιος ήμουν και γέρασα ή ήμουνα νιος και γέρασα, λέγεται στην περίπτωση που κάποιος καθυστερεί υπερβολικά να μας δώσει ή να πραγματοποιήσει κάτι που μας υποσχέθηκε, ή γενικά λέγεται σε περιπτώσεις μεγάλης αργοπορίας, χωρίς να ολοκληρώνεται ή να ρυθμίζεται κάτι: «το ξέρω πως μου 'δωσες το λόγο σου να με πάρεις στη δουλειά σου, αλλά νιος ήμουν και γέρασα || ακόμη να τελειώσει αυτός ο δρόμος; Νιος ήμουν και γέρασα!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας